

எச்சரிப்பிணையூட்டுகிறது. நாம் மெய்யாகவே சத்தியத்துக்கு சாட்சியம்கொடுக்கும்படி அதைப் பெற்றுள்ளோம். இதே சத்தியத்துக்கே நம் குரு மரணபரியந்தமும் சாட்சிகர்ந்தார்— ராஜ்யத்தைக்குறித்தும், இயேசு தம் மகிமையான மனித ஜீவியத்துக்கு முந்தையநிலைமையை(லோகோஸ்) விட்டுவிட்டு, இவ்வலகிற்குவந்தது குறித்தும், மீண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பரலோக மகிமையின் நிலைமைக்கு மேலெழுந்து சென்றது குறித்தும், நம் குரு சாட்சிகர்ந்தார். தேவன் தவறானவரோ கொடுமையானவரோ அல்ல, மனிதனை நித்திய நரகத்தால் வதைப்பதற்கு அவர் ஒருபோதும் நோக்கமாயிருந்ததில்லை. மாறாக, பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சாபம் நித்தியத்துக்கும் அகன்றுபோகும் என்று வாக்களித்திருக்கிறார். நம் கர்த்தரும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் பிரகடனப்படுத்திய அதே வழிமுறையே இன்றைக்கும் சாட்சியாக கூறப்படவேண்டும்.

சத்தியத்தின் ஜனங்கள், சத்தியத்தைக்கேட்டு சத்தியத்துக்கு சாட்சிகர அவரை நேசிக்கவேண்டும். குருவின் விஷயத்தில் நடந்ததுபோலவே நம் விஷயத்திலும் உலகம் நம்மை அறியாது. ஏனெனில் அது அவரை அறியவில்லை. உலகம் விசேஷமாக மத உலகமாகிய பெயர் கிறிஸ்தவ மண்டலம், அவரை சிலுவையிலிறைந்ததுபோலவே நம்மையும் சிலுவையிலிறைய காத்திருக்கிறது. அன்றைய நாளின் பரிசேயர்கள், சதுசேயர்கள், வேதபாரகர் கொடுமையாக நடந்துகொண்டதுபோல இன்றைய நாம் வாழும் நாட்கள் அதிக நாகரீகக் காலமாக இருப்பதால், ஜனங்களைத் தூண்டிவிட்டு, நம்மைஅழிக்க சூழ்நிலை மிகவும் கடினமாயிருப்பதை உணர்கின்றனர். ஆனால் தேவகிருபையினால் இராக்காலம் வரும்வரை நாம் தொடர்ந்து சத்தியத்துக்கு சாட்சிகரமுடியும். “ஒருவனும் கிரியை செய்யக்கூடாத இராக்காலம் வருகிறது”. நம் ஜீவியம் அதுவரைக்கும் சேதப்படாதிருக்குமா ?

R 5899

நாம் எதை விதைக்கிறோமோ அதையே அறுப்போம்

WE REAP WHAT WE SOW

“உலகத்தாரல்ல, திருச்சபையாரே இங்கு பேசப்படுகின்றனர் – சத்தில்லாத, இயல்பாகவே பாரம்பரியமாக வரும் களைகள், விதைத்தல், தன்னார்வத்துடன் செய்யும் வேலையையும் தனிப்பட்ட பொறுப்புணர்வையும் குறிக்கும் – மாம்சத்துக்கென்று விதைப்பது என்றால் என்ன ? ஆவிக்கென்று விதைப்பது என்றால் என்ன ? அறுவடை என்னவாக இருக்கும் ?

“தேவன் தம்மைப் பரியாசம் பண்ணவொட்டார்; மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான்”
– கலாத் 6:7

ஒவ்வொரு மனுஷனும் மனதார தான் பேசின ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும், செய்த ஒவ்வொரு செயலுக்கும் தானே பொறுப்பாளியாகிறான் என்பது உண்மையே. ஒவ்வொரு மனுஷனுடைய வாழ்க்கையின் மனப்பூர்வமான நடைமுறையே அவன் எதை அறுக்கிறான் என்று தீர்மானிக்கும். ஆகவே ஒவ்வொரு மனுஷ ஜீவியும் நம் திறவுகோல் வசனத்திலிருந்து ஆதாயமான பாடத்தைக் கற்கவும், எந்தளவு அவ்வசனத்திலுள்ள ஆவியைப் பின்பற்றுகிறார்களோ அந்தளவுக்கு ஆசீர்வாதங்களை அடையவும் முடியும்.

ஆயினும், இங்கு அப்போஸ்தலர் உலகத்தாரிடம் பேசாமல், பரிசுத்தவாண்களிடத்தில்

பேசுகிறார் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அவர் திருச்சபையாருக்கே எழுதினார். அந்த திருச்சபையின் அங்கங்கள் இவ்வலகை விட்டுவிட்டவர்கள் பாவத்தைபுறம்பாக்கிப்போட்டவர்கள். நம் கர்த்தராகிய இயேசுவை அவர்கள் இரட்சகராகவும், பிதாவிடத்தில் தங்களுக்காக பரிந்துபேசுவராகவும் ஏற்றுக்கொண்டு, தெய்வீக சித்தம் செய்யும்படிக்கு, தங்களுக்கென எதையும் வைத்துக்கொள்ளாமல், முழுமையாக அர்ப்பணித்தவர்கள். இவர்கள் பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, வேதம் அவர்களை அழைக்கிறபடி கிறிஸ்துவுக்குள் புதுசிருஷ்டிகளாக

ஆனவர்கள் (2கொரிந்5:17). இவர்களிடத்தில் பழையனவைகள் ஒழிந்துபோயின; எல்லாம் புதிதாயின” – புதிய நம்பிக்கைகள், புதிய இலட்சியங்கள், புதிய குறிக்கோள்கள், புதிய ஆதாயங்கள், புதிய நிலைப்பாடுகள் ஆகியவை. தேவனுடைய புத்திரர்களாக ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட இவர்களுக்கே தவிர, மற்ற எவருக்கும் அப்போஸ்தலர் எழுதவில்லை.

வேதாகமம் கூறுகின்றபடி, தேவன் உலகின் ஜனங்களுக்காக மாபெரும் விலையேற்பெற்ற ஏற்பாடுகளை வருங்காலத்தில் செய்திருக்கிறார். ஆனால் தற்காலத்தில் அல்ல. தற்போது, கிறிஸ்துவின் சபையாகிய பரிசுத்த மணவாட்டி வகுப்பார், உலகத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு, வருங்காலத்தில் ராஜீக குடும்பமாக ஏற்படுத்தப்பட இருக்கிறார்கள். இது முதலாம் அல்லது பிரதானமான உயிர்த்தெழுதலில் முழுமையும், பரிபூரணமுமாக்கப்பட இருக்கிறது(1பேது2:9). அதன்பிறகு, தேவனுடைய ராஜ்யமாக, இந்த ராஜீகக்குடும்பம், உலகத்தின் மனுக்குலத்தோடு தொடர்புவைத்து, மனதார கீழ்ப்படிகிற அனைவர்மேலும் ஆளுகைசெய்து, அறிவுறுத்தி, உயர்த்தி, ஆசீர்வதிப்பார். அப்பொழுது உலகத்துக்கு விதைக்கவும் அறுக்கவுமான வாய்ப்பு சென்றடையும் – அப் 3:19-23.

நிலமும் விதையும் :-

தன்னை அர்ப்பணித்த கிறிஸ்துவ விகவாசியின் இருதயம், ஆரம்பத்திலிருந்து தேவன் தம் புத்திரனாக ஏற்றுக்கொள்ளும்வரை, ஒரு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நிலத்தைக் குறிக்கிறது. தெய்வீக அறிவுரையின்படி விசேஷித்த பூக்களும் பழங்களும் உற்பத்தி செய்யப்படஇருக்கிறது. இவைகள் பரிசுத்தஆவியின் கனிகளும் கிருபைகளும் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. பாரம்பரியமாக வரக்கூடிய குணம் அவர்களது மாம்சத்திலேயே தோன்றுவதால் எழும், பாவம் மற்றும் சுயநலத்தின் விதைகளை அழித்து ஒழிக்கவும், எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் பரலோகத்தின் சத்தத்துக்கு கீழ்ப்படியவும் தேடுகின்றனர்.

பூர்வத்தில் பூரணநிலையிலிருந்த ஆதாமின் மாம்சம் பூரணமாயிருந்தது. பாவத்தின் களைகள் இன்னும் விதைக்கப்படாதிருந்தது. ஆனால் தற்போதோ தூய்மையான மண் எங்குமில்லை. பாவக்களைகள் எங்கும் வியாபித்துள்ளன. அர்ப்பணிப்பு செய்த ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனது மைதானமாகிய அவனது இருதயம் கனிநிறைந்ததாக வைத்திருக்க விரும்பினால், கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்தத் தேடினால், பாவமாகிய களைகளுக்கு எதிராக உறுதியான, தொடர்ச்சியான யுத்தம் நடத்தவேண்டும். இதன் காரணமாக, அவனது இருதயம் தெய்வீக வசனத்தின் அறிவுறுத்தும் நன்மையான விதையை ஏற்குமளவுக்கு பக்குவப்பட்டிருக்கும்.

களைகள் வளராதபடிக்கு கட்டுப்படுத்துவதற்காக மட்டுமல்ல, மண் முறையாக காக்கப்படவும் விழிப்புணர்வு அத்தியாவசியமானது. இதனால் விதை உள்ளே நுழைந்ததும் முளைவிட்டு, நல்லகனியைக் கொடுக்கும். முட்களுக்கு எதிராகவும் ஒரு கிறிஸ்தவன் யுத்தம் பண்ணவேண்டும். இந்தமுட்கள் தற்கால உலகின் கவலைகளும், ஐஸ்வரியத்தின் வஞ்சனைகளும் என்று நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து குறிப்பிடுகிறார், இவை தேவவசனத்தை நெருக்கிப்போடுவதால் கனியற்று, ஆதாயமற்றதுமான ஜீவியத்தை உருவாக்கும் – மத் 13:22.

“நன்று நல்ல ஊழியனே” உன் கர்த்தரின் மகிழ்ச்சியில் பிரவேசி!” என்ற குருவின் வெகுமதியைப்பெற எதிர்பார்க்கும் கிறிஸ்தவன், தன் இருதயமாகிய நிலத்தில் முறையான விதைகளை விதைக்க மிகவும் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும். சிந்தனை, பேச்சு, செயல் ஆகிய இவைகளே நல்ல விதைகள். அவைகள் கவனமாகவும் இடைவிடாது உறுதியுடன் முயற்சிமேற்கொண்டும் விதைக்கப்படவேண்டும். அவைகள் சமாதானத்தின் கனிகளாகிய சாந்தம், தயாளகுணம், பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, சகோதரசிநேகம், அன்பு போன்ற நீதியின் கனிகளை விளைவிக்கும். இந்த பரிசுத்தஆவியின் கனிகளும் பூக்களும் இருதயப் பூங்காவில் அபரிதமாகப் பெருகவேண்டும் என பரிசுத்த பேதுரு நமக்குக் கூறுகிறார். இவை ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு நம் கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நித்திய ராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசத்தை பரிபூரணமாய் அளிக்கும்.

நாம் நல்ல விதையை விதைக்கவேண்டியது முக்கியமானது. தேவ வசனமாகிய ஒரேயொரு களஞ்சியத்திலிருந்தே இது வழங்கப்படுகிறது. அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக பேசப்பட்ட நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் வார்த்தைகளுக்கு மிக கவனமாக செவிகொடுப்போர் எவரோ, இந்த வித்தை தூய்மையாகக் காத்துக்கொள்வோர் எவரோ, உலக ஞானத்தால் அசத்தமாக்கிக்கொள்ளாமல் விடுதலையாகினோர்

எவரோ, மனிதரது பாரம்பரியங்களால் உண்டான விசுவாச அறிக்கைகளுக்கும் விடுதலையானோர் எவர்களோ, அவர்களே கனிகளையும் பூக்களையும் விளையச்செய்து, நன்கு ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டவர்களாக எஜமானின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவர்.

கார்த்தருடைய சித்தத்துக்கு இசைவாக, அவருக்கென்று தங்களை அர்ப்பணித்தபிறகு, இனி ஆவிக்கென்றே விதைப்பதாக ஒப்பந்தம்செய்துகொண்டபிறகு, கார்த்தருடைய ஜனங்களில் சிலர், மாம்சத்துக்கென்று விதைத்து, தவறிழைக்கிறார்கள். கார்த்தருக்கு எதிராக முழுமையாக கலகம் ஏற்படுத்துவது மாம்சத்துக்கென விதைத்தல் என்று அர்த்தமாகாது. மாறாக கெட்ட விதையை விதைத்து ஆதாயமற்ற விதை அடைய முயற்சிப்பதாகும். நேரம், ஆற்றல், பணம் ஆகியவற்றை செலவழித்து, மனமகிழ்ச்சியை அடைய அல்லது பூமிக்குரிய காரியங்களை அல்லது ஐஸ்வரியங்களை அடைய நாட்டங்கொள்ளுதலே அது. இதில் வெற்றிபெற்றாலும் வெற்றிபெறாவிட்டாலும் மாம்சத்துக்கென்று விதைத்தலாகும்.

மாம்சத்துக்கென்று விதைத்தல் என்பது என்ன ?

கிறிஸ்தவன் தான் தேவனோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை எல்லாவிதத்திலும் அலட்சியப்படுத்தும் மனப்பாங்கு, நேர்மையற்ற தன்மையையும் மரணத்தையும் வருவிக்கும். உண்மையாகவே, அநேகர் தங்களது தாலந்துகளை தவறுதலாக செலவழித்ததை கண்டறிந்து தங்களது பாதைகளை மறுஆய்வுசெய்வார். ஆனால் அப்படிப்பட்டோரது நிகழ்வுகளில் அவர்கள் நேரத்தையும் ஆற்றலையும் வாய்ப்புக்களையும் வீணடித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் நித்தியஜீவனை ஆதாயப்படுத்தினாலும், ஓட்டத்தை ஆரம்பித்ததுமுதல் உண்மையுள்ளோராக ஓடுகிறவர்களுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் மகிமையின் நிலையைக்காட்டிலும் குறைவாக அடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே தேவன் நமக்கென்று ஏற்படுத்தியுள்ள மகிமையின் வாக்குத்தத்தங்களுக்கு இசைவாக, ஆவிக்கென்று விதையுங்கள் என்று நமக்கும் நம் உன்சகோதரர்க்கும் புத்திமதி கூறுவோம். அப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களையும், அதற்கான நிபந்தனைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கென்று நம் ஒவ்வொரு ஆற்றலையும் பிரயோகித்து, ஆவியின் கிருபைகளிலும் கனிகளிலும் வளர்ச்சியடையவேண்டும்.

உடன் சகோதரரை விசாரித்தல் :-

ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவனும் தன் சொந்த பாரத்தை தானே சுமக்கத் தேடவேண்டுமே தவிர, சகோதரர்களை சார்ந்திருக்கக்கூடாது. ஒவ்வொருவரும் தனக்கே உரிய சுய பொறுப்புக்களை உணர்ந்து, நன்மை செய்வதில் சோர்ந்து போகாதிருப்போமாக ! அறுவடையின் நேரத்தில், அறுப்பின் நேரத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை நினைவில்கொண்டு, எல்லோரும் உணர்விழந்துபோகாமலும், எல்லோரும் களைப்படைந்து அமிழ்ந்துபோகாமலும், விடாமுயற்சியுடன் செயல்படும்போது, அவரவரது வெகுமதியை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அதோடுகூட, தனக்குரியதை தேடும் அதேசமயத்தில், ஒருவருக்கொருவர் இரக்க மனப்பான்மையுடன் பட்சமாக இருக்கவும், எல்லா மனிதருக்கும் உதவிசெய்யவும் வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் வலியுறுத்துகிறார்

“ஆகையால் நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக, யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கும் நன்மைசெய்யக்கூடவோம்” – கலாத்தியர் 6:10

விசுவாசவீட்டாராகிய நாம், நம் உடன் சகோதரன் தவறில் அகப்பட்டிருப்பதைக் காணும்போது, சாந்தம் மற்றும் இரக்கத்தின் ஆவியை வெளிப்படுத்தி, நமது ஆவிக்குரிய சுபாவத்தை அப்படிப்பட்டவரிடத்தில் காண்பிக்கவேண்டும். நாம் ஒருவர் மற்றொருவரது சுமையை சுமந்து, கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். நாமும் வருங்காலங்களில் சில சமயம் தீமையின்பிடியில் அகப்பட நேரிடும் என்பதை உணர்ந்து, சாந்தத்தின் ஆவியை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒருவேளை நாம் கடந்தகாலங்களில் இவ்வாறு பிறரது தவறுகளை சாந்தத்துடன் அணுகியிராதிருந்தால், தாழ்மையை கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பூரணமானவைகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில், நாம் உண்மையாகவே ஒன்றுமில்லை என்பதை உணரவேண்டும். மனித பரிபூரணத்தின் காரணமாக அல்ல, மாறாக, முறையான சித்தம், நல்ல நோக்கங்கள், முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இருதயங்களின்மூலமே கார்த்தரோடு நாம் நிலைநிற்கிறோம்.

வாழ்க்கையின் நோக்கம்

வாழ்க்கையின் நோக்கம் – அர்த்தம் தான் என்ன ?

மாபெரும் கேள்வி மானிடர் மத்தியில்

மானுட வாழ்க்கையின் நோக்கம் – குறிக்கோள்

– அர்த்தம்தான் என்ன ?

அது வலிக்கிறதே, தத்தளிக்கச் செய்கிறதே

அதன் வலிகளும் தத்தளிப்பும் மரணத்திற்கேதுவாய்

இறக்கச்செய்யும் முடிவடையாததாய் தோன்றும்

சண்டைகள் குழப்பங்கள் இவை

எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் யாதோ ?

எப்படியேனும் பதில் கண்டடைந்திடலாம்

என்றே மானுட ஞானிகள் பலரும்

முயன்றுவிட்டார்; பதில்தான் அறிந்திலர்,
வீண் முயற்சி தானே!
மாண்டார் மனதில் கேள்விகளுடனே!
ஏன் இறைவா? ஏனென்றே
பழம்பெரும் ஞானிகள் எல்லோரும் இதனை
வாழ்க்கைக் கென்றொரு
அர்த்தமுமில்லை அர்த்தமுமில்லை
என்றே கூறினார் அறியாமையாலே!
தத்துவ ஞானிகள் பலரும் அன்றே
வாழ்க்கைக் கெதுவும் அர்த்தமே இல்லை என்றே
பகன்றே விரைந்தே மறைந்தும் விட்டார்
எல்லாமும் வீணான பிரம்மை வீண்பெருமை என்றே
கதைகள் சொல்லியே மாண்டுவிட்டார்
ஆத்துமம் சந்பந்தமானது என்றே
பிளாட்டோ அறிஞர் சொல்லிச்சென்றார்
நிர்வாணமடைதலே வாழ்க்கை என்றே
புத்தர்கூட சொல்லிவிட்டார்
விடுதலை பெறுதலே இலக்கு என்றும்
அவரே கூறி உயிர் விடுதலை பெற்றார்
காலங்கள் பலவும் உருண்டோடிவிட்டாலும்
கேள்விக்கென்னவோ பதிலே இல்லை
கல்லறை மட்டும் பிணத்தால் நிரம்பின;
இதயம் அனைத்தும் வலியால் நிறைந்தன;
கேள்விக்கு பதிலை கண்டார் இல்லை;
கேள்வி என்னவோ தொக்கியே நின்றது!
பெதலகமின் குடிசை தன்னில்
முன்னணை மீதில் பேராசான் பிறந்தார் ;
யவீரு மகளின் மரணம் தன்னில்
சிறுமி மரிக்கவில்லை; துயில்கிறாள் என்றார்;
கேட்டவர் சிரித்தனர் கேலிசெய்தனர்;
அழுதனர் தொடர்ந்தே! ஆனால் அவரோ
அறிவிலா மாந்தரின் அறியாமை கண்டும்,
எழுப்பினார் சிறுமியை தாயிடம் கொடுத்தார்;
நயீன் விதவை மகனையும் மரித்த லாசரின்
உயிரையும் திரும்பக் கொணர்ந்தார்;
மாபெரும் ஆசான் எழுப்பி விட்டார்; நான்காம்
நாளிலே உயிரோடெழுப்பி மீண்டும்
வாழ்வு உண்டென்றுரைத்தார்
மரணம் தன்னின் வலியும் துக்கமும் தாளாமல்
தானே மீட்பரும் அழுதார்;
தேவனின் ராஜ்ஜியம் குறித்தே அவரும்
போதகம் செய்தார் மானுடர் மத்தியில்!
எங்கு போனாலும் யாரை பார்த்தாலும் ஆசீர்வாதம்
நம்பிக்கை ஊட்டி நோயிலிருந்தே விடுதலை தந்தே
தேவனின் ராஜ்ஜியபோதனை செய்தார்;
மரித்தோர் தங்கள் மரித்தோரை அடக்கம் செய்வார்;
நீ வா என்னை பின் செல்வாய் என்றார்;
அவரது வார்த்தை கேட்டவர்தன்னை
ஆச்சர்யப்படுத்தியே குழப்பத்திலாழ்த்தும்
வேதாகமத்தில் புதைத்து வைத்ததை தேவனின் வாக்காய்

எடுத்தே உரைத்தார்;
பாவத்திற்கு முன்பாய் பிறந்த ஆதாம்கூட
பரிபூரணனாய் படைக்கப்பட்டார் என்பதைக்கூட
வேதப்புத்தகம் நமக்கு காட்டும்;
பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்பதை
அதன்மூலம்தானே அறிந்துகொண்டோம்!
மரத்தில் தொங்கிய மனுமகன் மூலமே
பணமில்லாமலே மீட்பை அடைந்தோம்!
வாழ்வை அடைந்தோம்,
மரித்தோர் யாவரும் உயிரோடு வருவார்,
இப்போதோ நாம் அறிந்துகொண்டோமே!
பதிலே இல்லாக் கேள்விக்கிப்போ
பதிலும் கிடைத்தது அனைவரும் அறிந்தார்;
உலகம் முழுதும் பரிபூரணமாகும்;
புகழ்ச்சிப்பாடல் தன்னைப் பாடும்;
மாபெரும் படைப்பாளர் தேவன்தான் என்றே
அறிந்து கொள்வாரே அகிலத் தெல்லோரும்
குமாரனை அறிந்தால் அவர் கிருபையும் ஞானமும்
அறிந்துகொள்வாரே, உணர்ந்துகொள்வாரே!
கல்வாரி மலையில் தனியனாய் சிலுவையில் தொங்கியே
உயிரினை ஈந்து மாபெரும் இரட்சிப்பை
மனுக்குலம் பெறவே வழிதனை; திறந்த அன்பின் எஜமான்
அவரதுமூலம் தொழுதற்குரிய விண்ணக தந்தை
பிதாவாகிய தேவன் ஒருவருக்கே இப்பாடல் சமர்ப்பணம்!

- Millenial Dawn